Prorok poeta

Micheasz – część II: Przywrócenie.

> Lecz ja będę wypatrywał Pana, będę wyczekiwał Boga mojego zbawienia. Mój Bóg mnie wysłucha! – Mich. 7:7 (BW).

(Część pierwsza tego artykułu została opublikowana w magazynie The Herald – Zwiastun Królestwa Chrystusowego, nr 3/2017)

Przywrócenie

Rozdziały czwarty i piąty Proroctwa Micheasza są rozdziałami o przywróceniu, z wyszczególnieniem niektórych błogosławieństw, które mają w przyszłości spłynąć na Izrael i pozostałe narody.

> „Ale ty, Betlejemie Efrata, najmniejszy z okręgów judzkich, z ciebie mi wyjdzie ten, który będzie władcą Izraela. Początki jego od prawieku, od dni zamierzchłych” (Mich. 5:1, BW).

Słowa te zacytowane w Ewangeliach Mateusza i Jana, proroczo zapowiadają, że zarówno Jezus jak i jego przodkowie mieli pochodzić z Betlejem. Słowa „(…)z ciebie mi (dla mnie, przekład RSV) wyjdzie” wskazują, że władca miał wyjść z niego – „dla mnie”, czyli dla Boga.

„Gdy Asyryjczycy wpadną do naszego kraju i wkroczą do naszych pałaców, wtedy wystawimy przeciwko nim siedmiu pasterzy i ośmiu książąt z ludu. Ci ogołocą kraj asyryjski mieczem(…). Tak wyratują nas od Asyryjczyków, gdy ci wtargną do naszej ziemi i będą stąpać w naszych granicach” (Mich. 5:4-5, BW).

Zarówno zapis biblijny, jak i asyryjskie relacje archeologiczne wspominają inwazję Sancheryba na Judę, postać Ezechiasza, oblężenie Lakisz i Jerozolimy, daninę Ezechiasza dla asyryjskiego króla, powrót Sancheryba do jego stolicy Niniwy i jego śmierć z rąk własnych synów.

Kiedy król asyryjski wystąpił przeciw Jerozolimie, Izajasz proroczo przepowiedział, że Bóg ochroni miasto. „Przeto tak mówi Pan o królu asyryjskim: Nie wkroczy on do tego miasta ani nie wypuści tam strzały, ani nie wystąpi przeciwko niemu z tarczą, ani nie usypie przeciwko niemu szańca. (…) I osłonię to miasto, i ocalę je przez wzgląd na ciebie i przez wzgląd na Dawida, mojego sługę” (Izaj. 37:33,35, BW).

Bóg cudownie ocalił Izrael w tej bitwie z Sancherybem. „I stało się tej samej nocy, że wyszedł anioł Pański i pozbawił życia w obozie asyryjskim sto osiemdziesiąt pięć tysięcy. Następnego dnia rano oto wszyscy oni – same trupy – pomarli” (2 Król. 19:35, BW).

W Instytucie Orientalistyki Uniwersytetu Chicagowskiego znajduje się kopia steli zapisanej przez Sancheryba, potwierdzająca zapis biblijny. Zapiski asyryjskie starają się ukryć nagły odwrót spod Jerozolimy, tym bardziej wstydliwy, że zapowiadał on bliski upadek asyryjskiego władcy (1997, Chaim Herzog i Mordechai Gichon, Battles of the Bible, strona 254).

Nie ma żadnej wzmianki w zapiskach asyryjskich dotyczącej jakiegokolwiek zwycięstwa w Jerozolimie lub wskazania powodu, dla którego atak został przerwany. Jeśli król naprawdę zdobyłby Jerozolimę zapewne pochwaliłby się tym, tak jak swoimi innymi podbojami. Zamiast tego starał się, aby w kronikarskich opisach był postrzegany tak dobrze, jak to tylko możliwe, co jest wczesnym przykładem dbałości o polityczny wizerunek.

Ocalenie Izraela w przyszłej bitwie wspomnianej w Micheasza 5:4 będzie jeszcze bardziej cudowne. „I On będzie pokojem. Gdy Asyryjczycy wpadną do naszego kraju i wkroczą do naszych pałaców, wtedy wystawimy przeciwko nim siedmiu pasterzy i ośmiu książąt z ludu” (BW).

Asyria była największym wrogiem Izraela w czasach Micheasza. Asyryjczycy wspomniani w Micheasza 5:4 przedstawiają wrogów Izraela w każdym czasie, wrogów Kościoła w każdym czasie, a nawet grzech w czasie Królestwa. U Izajasza Asyryjczycy są typem na antychrysta i Szatana (Izaj. 10), a także Babilon (w rozdziale 14). Na początku Wieku Tysiąclecia siedmiu pasterzy to skompletowany i uwielbiony Kościół. Ośmiu książąt to Starożytni Święci, którzy rządzą na ziemi. Jezus prowadzi obie grupy przeciwko wrogom Boga. To zgadza się z zapisem Izajasza 1:26: „I przywrócę ci twoich sędziów jak niegdyś, i twoich radców jak na początku” (BW).

> „Ci ogołocą kraj asyryjski mieczem i kraj Nimroda dobytą bronią. Tak wyratują nas od Asyryjczyków, gdy ci wtargną do naszej ziemi i będą stąpać w naszych granicach” (Mich. 5:5, BW).

Starożytni Godni pojawią się na scenie natychmiast po zabraniu Kościoła. Będą oni widzialnymi reprezentantami i przywódcami kraju. Wspólnie będą paść mieczem, nie aby ranić owce, ale aby je strzec przed ich wrogami.

> „Potem będzie resztka Jakuba wśród wielu ludów jak rosa, która pochodzi od Pana, jak obfite deszcze na zieleń, która nie czeka na ludzi ani nie pokłada nadziei w synach ludzkich” (Mich. 5:6, BW).

Rosa i deszcz pochodzą od Boga. Woda ożywia i odnawia. Dziełem Izraela i Kościoła w Królestwie będzie ożywienie i odnowienie narodów (pogan), jak rosa pokrywa trawę. Na podobieństwo rosy czy deszczu, Izrael będzie rozprzestrzeniony po całym świecie, aby prowadzić pogan i sprawić, by stali się Izraelitami.

> „I będzie resztka Jakuba między narodami, wśród wielu ludów, jak lew między zwierzętami leśnymi, jak szczenię lwie wśród stad owiec; gdy wtargnie, to zdepcze i rozszarpie, i nikt się nie uratuje” (Mich. 5:7, BW).

Moc Boga jest nie do odparcia i nikt nie będzie w stanie oprzeć się Jego sile działającej przez Izrael.

> „I stanie się w dniach ostatecznych, że góra ze świątynią Pana będzie stać mocno jako najwyższa z gór i będzie wyniesiona ponad pagórki, a ludy tłumnie będą do niej zdążać. I pójdzie wiele narodów, mówiąc: Pójdźmy w pielgrzymce na górę Pana i do świątyni Boga Jakuba, i będzie nas uczył swoich dróg, abyśmy mogli chodzić jego ścieżkami, gdyż z Syjonu wyjdzie zakon i słowo Pana z Jeruzalemu!” (Mich. 4:1-2 por. Izaj. 2:1-4, BW).

Opis ten wskazuje na to, że kiedyś ludzie poproszą aby ich uczono dróg Jahwe. Tym samym jest to dowód nadziei dla tych, którzy dziś nie uwierzyli (Izaj. 26:9). Ludzie nie będą więcej szkolić się do prowadzenia wojen (Mich. 4:3,4, a także Izaj. 2:4). Już niedługo, a - zobaczymy ustanowiony od Boga rząd jako najwyższą władzę na całej ziemi.

Bóg w sposób cudowny pomógł Izraelowi w czasach Micheasza. Swoją opiekuńczą dłonią osłaniał ich na przestrzeni wieków; jednak ta Boska opieka będzie trwać również i w przyszłości. O ileż więcej czyni Jego dłoń wobec nas. Będzie On pomagał nam nawet bardziej niż Izraelowi. Jednak uczyni to tylko wówczas, jeśli będziemy Mu wierni.

Mezera Jeff